

for al den Plads, som de nuværende Straffeanstalter og Arresthuse rummer. Det synes derfor rettest, at Staten ikke straks overtager Forvaltningen af en Række Arresthuse, som maaske senere skal nedlægges. Saafremt man derimod saa vidt muligt foreløbig opretholder den bestaaende Tilstand, vil de Arresthuse, som der viser sig ikke at blive Brug for, kunne nedlægges, og Staten maa, dersom den faar Brug for mere Plads, end de under Statens Drift værende Anstalter rummer, leje eet eller flere egnede Arresthuse.

Det foreslaas derfor, at Hæfte samt Fængsel indtil 6 Maaneder og Forvandlingsstraf af Fængsel udstaas i Arresthus, medens anden Fængselsstraf, herunder ogsaa Ungdomsfængsel, udstaas i Statsanstalter (§§ 35, 43, 47 og 56). Grænsen opad for den Fængselsstraf, der skal udstaas i Arresthus, er sat i Overensstemmelse med den nugældende Ordning, hvorefter Fængsel paa sædvanlig Fangekost normalt kan idømmes i indtil 6 Maaneder.

Ligesom F. 1924 foreslaar man, at det overlades til Justitsministeren at træffe Bestemmelse om Løsladelse paa Prøve og Genindsættelse af almindelige Fængselsfanger (§§ 40 og 41), idet disse Foranstaltninger som normale Led i Straffudstaaelsen skønnes naturligt at henhøre under Administrationens Beføjelser, jfr. til Sammenligning §§ 16 og 17 i Anordning Nr. 12 af 13. Februar 1873.

I § 40, Stk. 1, har man tilføjet en Bestemmelse angaaende Løsladelse paa Prøve af Personer, der er overført fra Ungdomsfængsel til almindeligt Fængsel.

d) *Ungdomsfængsel.* I Bestemmelserne om Ungdomsfængsel (§§ 43—46) er Affattelsen af § 44 ændret saaledes, at der bliver Mulighed for, at en genindsat Person paany kan løslades paa Prøve. En Forudsætning herfor er det dog, at han ikke har hensiddet i Ungdomsfængsel de fulde 4 Aar. Derhos er Henvisningen i § 45, 2det Punktum, ændret saaledes, at den ogsaa omfatter § 44, Stk. 4, 2det Punktum.

Endvidere foreslaas de Beføjelser vedrørende Løsladelse paa Prøve, Genindsættelse og Overførelse til almindeligt Fængsel, som F. 1924 tillægger Justitsministeren, i Overensstemmelse med Kommissionsudkastets §§ 43—46 og Udkast til Ikrafttrædelseslov § 12 henlagt til en særlig Domstol, *Fængselsretten*, til hvilken ligeledes Beføjelsen til at træffe Bestemmelse om Løsladelse paa Prøve fra og Genindsættelse i Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring henlægges. For

saa vidt angaar Ungdomsfængsel skal paa dette Sted bemærkes, at særlig den Straffudmaaling, som ifølge § 45 skal finde Sted, naar en i Ungdomsfængsel indsat Fange vil være at overføre til almindeligt Fængsel, ligger ganske udenfor Administrationens sædvanlige Arbejde og som al anden Udmaaling af Frihedsstraf bør foretages af en Domstol, og at praktiske Hensyn taler for, at Beføjelsen til at bestemme om Løsladelse paa Prøve, Genindsættelse og Overførelse til almindeligt Fængsel samt i sidstnævnte Tilfælde til at udmaale Straffen ligger hos samme Myndighed. Det synes derhos praktisk at samle disse Beføjelser hos en enkelt Særret, som vil kunne gennemføre Ensartethed i Afgørelserne, og som ved sin Sammensætning vil have særligt Kendskab til Fangers og løsladtes Forhold. De særlige Udgifter til Fængselsretten vil formentlig i det væsentlige kunne begrænses til Honorarer til dens Medlemmer, idet Fængselsdirektoratet vil kunne virke som en Art Justitskontor for Retten.

Nærmere Bestemmelser om Fængselsretten gives i Forslag til Ikrafttrædelseslov § 12.

Til § 52 (ny) bemærkes:

Ved den foreslaaede Lovs Ikrafttræden bortfalder de Bestemmelser om Lovovertrædelser og disciplinære Forseelser, begaaede af Straffanger, som findes i Plakaterne af 31. August 1813 og 16. Juli 1817, Forordning af 11. Marts 1818, Plakat af 1. Februar 1826 og Lov af 3. December 1850, hvoraf Uddrag er opslaaet i Straffeanstalterne. Af Hensyn til Disciplinen og i ganske særlig Grad for at beskytte Fængselspersonalet mod Voldshandlinger og grove Fornærmelser fra Fangernes Side vil det være nødvendigt ved Siden af de foreslaaede Disciplinærmidler at opretholde en streng *Straffetruusel* for saadanne Lovovertrædelser. Hertil sigter Bestemmelserne i den foreslaaede Paragrafs Stk. 1 og tildels 3.

Bestemmelserne i Stk. 2 angaaende Overfald paa Fængselspersonalet, begaaet af løsladte Fanger, har sit Forbillede i Reglen i Plakat af 31. August 1813 § 14. Opretholdelsen af en saadan Bestemmelse anses af Fængselsmyndighederne for nødvendig til Beskyttelse af Personalet.

Overfor de til livsvarigt Fængsel dømte Personer, som begaar nye Forbrydelser, vil det kunne være nødvendigt at anvende strengere Straffe end Disciplinærstraffene, jfr. tildels den gældende Straffelovs § 65. Herpaa tager Paragraffens Stk. 3 Sigte.